

НАЦІОНАЛЬНА СТРАТЕГІЯ захисту дітей в цифровому середовищі на 2021 – 2026 роки

Загальна частина

Цифрове середовище, зокрема мережа Інтернет сьогодні є не лише важливим джерелом інформації, але і способом комунікації, який нівелює відстані, межі і кордони, інші перепони для спілкування. Комунікація у віртуальному просторі має свої особливості, що приховують як позитивні, так і негативні сторони. Так, інформаційно-комунікаційні технології є важливим інструментом у житті дітей під час здобуття освіти, соціалізації, самореалізації та успішного майбутнього. Водночас їх використання може створювати ризики для здоров'я, розвитку та благополуччям дітей, які можуть виникнути у зв'язку з використанням мережі Інтернет, зокрема:

- сексуальної експлуатації та зловживання, домагання для сексуальних цілей («грумінг», розбещення), онлайн-вербування дітей для вчинення злочинів, участь у екстремістських політичних чи релігійних рухах або для цілей торгівлі людьми (контактні ризики);

- принизливе та стереотипне зображення та надмірна сексуалізація жінок та дітей;

- зображення та популяризація насильства та нанесення собі ушкоджень, зокрема, самогубств;

- принизливі, дискримінаційні або расистські вирази або заклик до такої поведінки;

- реклама, контент для дорослих (ризики контенту);

- залякування, переслідування та інші форми утисків, розповсюдження без отримання згоди сексуальних зображень, шантаж, висловлювання ненависті, хакерство, азартні ігри, незаконне завантаження або інші порушення прав інтелектуальної власності,

- комерційна експлуатація (ризики поведінки);

- надмірне використання, позбавлення сну та фізична шкода (ризики для здоров'я).

Всі перераховані вище фактори не є вичерпними та здатні негативно вплинути на фізичне, емоційне та психологічне благополуччя дитини.

Право дитини на безпеку та захист, в тому числі під час використання мережі Інтернет, є базовим та гарантує можливість її розвитку та успішної самореалізації. Діти мають право отримувати підтримку у використанні цифрового середовища, поважаючи права та гідність дітей та інших осіб.

Вперше застосування поняття прав людини до управління мережею Інтернет відбулось під час Всесвітнього саміту з питань інформаційного суспільства в Женеві в 2003 році та отримало широке схвалення на Туніській зустрічі в 2005 році. На III Форумі з управління Інтернетом в Хайдарабаді (Індія) у 2008 році учасники одноставно дійшли висновку, що розвиток прав людини і принципи для

розвитку мережі Інтернет тісно пов'язані та повинні забезпечувати онлайн середовище, яке підтримує права людини.

Міжнародні та європейські документи та стандарти встановлюють зобов'язання для держав-членів Ради Європи, членом якої Україна є з 1995 року.

У 2011 році Комітет Міністрів Ради Європи в Декларації про принципи управління Інтернетом підкреслив своє бачення Інтернету, орієнтованого на людину й побудованого на засадах поваги до прав людини.

У 2012 році Комітет Міністрів Ради Європи створив Комітет експертів із прав Інтернет-користувачів, завданням якого стало «не створення нових прав людини, а дослідження можливості застосування вже існуючих прав до Інтернету». Рада Європи в Керівництві з прав людини для Інтернет-користувачів також наголошує, що діти та молодь мають право на особливий захист і допомогу при роботі в Інтернеті. Вони мають право на освіту, щоб захистити себе від Інтернет-загроз, та вони повинні бути під особливим захистом від перешкод для свого фізичного, психічного й морального благополуччя, у тому числі, від сексуальної експлуатації та наруги в Інтернеті й інших форм кіберзлочинності

У 2014 році Комітет Міністрів Ради Європи приймає Рекомендацію СМ / Rec (2014) 6, в яких зазначив, що держави-члени зобов'язані забезпечити для всіх права людини та основні свободи, закріплені в Європейській конвенції про захист прав людини. Це зобов'язання також діє в контексті використання Інтернету. У Рекомендації підкреслюється, що існуючі права людини та основні свободи рівною мірою відносяться як до оффлайн, так і до онлайн. Ніхто не повинен бути об'єктом незаконного втручання в здійснення їх прав людини та основних свобод при роботі в Інтернеті.

В рекомендаціях Ради Європи СМ/Rec (2018)7 державам-членам про принципи дотримання, захисту та реалізації прав дитини в цифровому середовищі, ухвалених 4 липня 2018 року зазначається, зокрема, про:

зобов'язання держав-членів забезпечити кожній дитині всі права, закріплені в Конвенції ООН про права дитини, в Конвенції про захист прав людини та основних свобод та їх протоколи, і ці права повинні поважатися, захищатись і виконуватися, оскільки цифрові технології продовжують розвиватися;

обов'язки та зобов'язання, взяті в рамках інших відповідних міжнародних та європейських конвенцій, таких як Європейська соціальна хартія, Конвенція про захист фізичних осіб щодо автоматичної обробки персональних даних, Конвенція про кіберзлочинність та Додатковий протокол до неї про криміналізацію актів расистського та ксенофобського характеру, здійснених через комп'ютерні системи, Конвенція Ради Європи про заходи щодо протидії торгівлі людьми, Конвенція Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства, Конвенція про запобігання та протидію насильству проти жінок та насильству в сім'ї;

Стратегію Ради Європи про права дитини (на 2016-2021 роки), яка визначила права дитини в цифровому середовищі як один із пріоритетних напрямків та Стратегію управління Інтернет Ради Європи (на 2016-2019 роки),

згідно з якими Інтернет повинен бути безпечним, надійним, відкритим та сприятливим середовищем для всіх, включаючи дітей, без дискримінації.

Попри наявність міжнародних нормативно-правових актів, що виступають регуляторами відносин в мережі Інтернет та захисту прав дитини, в Україні ця сфера залишається не врегульованою на законодавчому рівні та не передбачає будь-якої відповідальності за злочини або намір їх вчинення в мережі Інтернет.

Національна стратегія захисту дітей в цифровому середовищі на 2021 – 2026 роки спрямована на забезпечення розробки послідовної політики створення національної системи захисту дитини в цифровому середовищі, яка враховує взаємозалежність можливостей та ризиків у мережі Інтернет, та інтеграції цієї системи до міжнародного простору виявлення та протидії злочинам, скоєним в мережі Інтернет.

Політика у цій сфері вимагає поєднання національних та міжнародних, публічних та приватних, юридичних та добровільних заходів, усвідомленої спільної відповідальності за забезпечення прав дитини в цифровому середовищі та необхідності координації дій.

Поточний стан та проблеми захисту дитини в цифровому середовищі в Україні

Щороку кількість користувачів мережею Інтернет невідмінно зростає. У 2016 році в Україні 44,1 % населення були користувачами Інтернету. Значну частку користувачів становлять діти та молодь. За прогнозами Міжнародного союзу електрозв'язку у країнах, що розвиваються, в майбутні п'ять років кількість молоді у віці 15-24 років з п'ятьма або більше роками досвіду онлайнової діяльності збільшиться більш ніж у два рази.

Разом з тим, не кожна дитина в Україні володіє достатнім рівнем знань щодо існуючих ризиків в цифровому середовищі та навичками безпечного використання мережі Інтернет.

Згідно із дослідженням медіаграмотності та інформаційної безпеки підлітків, проведеного лабораторією психології масової комунікації та медіаосвіти Інституту соціальної та політичної психології НАПН України в травні-червні 2018 р. у регіонах України, 14% старшокласників повідомили, що стикалися зі спрямованими на себе знущаннями в Інтернеті.

Опитані зазначають такі відомі їм інтернет-небезпеки:

59,7% опитаних відзначили нав'язування непотрібної інформації;

57,1% - втручання в роботу пристрою, зараження вірусами тощо;

21,4% - розповсюдження неправдивої інформації;

19,8% - викрадання персональних даних і використання іншими ваших аккаунтів від вашого імені;

15,6% - залякування, погрози завдати шкоди;

14,3% - шахрайство, продаж неіснуючих послуг, нав'язування покупок, виманювання грошей;

7,1% - спілкування з незнайомими людьми з небажаними наслідками, наприклад, небезпечні зустрічі з ними в реальності;

6,1% - спонукання до насильства, агресії, підбурювання нетерпимого ставлення до інших;

5,8% - підштовхування до завдання собі шкоди.

Проте ці ніби-то низькі відсотки не мають створювати ілюзію незначущості існуючих загроз. При умовній екстраполяції отриманих даних на всю генеральну сукупність, ми отримуємо орієнтовну кількість підлітків, які знаходяться під впливом цих надзвичайно небезпечних і деструктивних видів кібербулінгу. Так, щодо переслідування, якого зазнають 7,1%, до групи ризику входить більше 77 тисяч підлітків, 6,1% школярів, яких кіберпростір спонукає до насильства – це більше 66 тисяч, а 5,8% учнів, яких підштовхують через інтернет до самоушкоджень, загалом по всій Україні кількісно складає більше 63 тисяч осіб групи ризику.

Такі дані вочевидь свідчать про несприйняття самими підлітками існуючих ризиків як загроз чи порушенням їх прав, що створює сприятливі умови в Україні для поширення злочинів проти дитини в цифровому середовищі. Вирішення цієї проблеми вимагає підвищувати рівень дитячої обізнаності, компетентності батьків та педагогічних працівників, формування культури нетерпимого ставлення до порушення прав, свобод, безпеки дитини в цифровому середовищі.

За результатами дослідження ключових компетентностей безпечної поведінки підлітків в Інтернеті, проведеному у 2016 році:

70,28% опитаних підлітків зазначили, що для перебування в мережі Інтернет використовують мобільний телефон/смартфон/планшет, що в умовах відсутності фільтрації контенту в Україні, технічних систем захисту мобільного інтернету, а також використання в місцях перебування дітей відкритого доступу до Інтернету через Free Wi-Fi створює сприятливі умови для вчинення злочинів проти дитини в цифровому середовищі;

54,18% використовують інтернет по 4-6 год протягом дня, що актуалізує питання формування ключових компетентностей безпечної поведінки в онлайн-просторі;

72,14% опитаних підлітків зазначили, що їхні батьки проводять в онлайн-мережі по 1-3 год протягом дня, що засвідчує необхідність відповідних компетентностей і для дорослих, які відповідають за безпеку власних дітей, особливо з огляду на те, що 43,03% опитаних підлітків про отримання інформації стосовно загроз в Інтернеті саме від батьків; 50,15% - від викладачів, що актуалізує питання медіа та цифрової грамотності педагогічних працівників; 22,91% - від друзів;

22,91% респондентів відзначили, що батьки застосовують обмеження часу користування Інтернетом як основний запобіжний захід щодо існуючих загроз в Інтернеті; 17,34% респондентів зазначили, що батьки використовують фільтри та програми, які блокують небажаний вміст, що в свою чергу може свідчити про необізнаність батьків щодо технічних рішень фільтрації контенту або про їх недоступність чи недостатню ефективність; 12,38% респондентів відзначили, що обговорюють з батьками та критично оцінюють зміст веб-сайтів, публікацій у соціальних мережах;

54,80% опитаних підлітків зазначили, що не отримую жодної підтримки від батьків щодо безпечного користування Інтернетом, що з високим відсотком вірогідності засвідчує той факти, що батьки не можуть бути обізнані про можливі загрози для дитини в цифровому середовищі.

Відповідно до результатів оцінки реакції на вміст в інтернеті, який слід змінити/видалити:

41,18% опитаних підлітків видалять цю інформацію, якщо вони її розміщують; 31,58% - напишуть адміністратору сайту/групи/порталу; 17,03% - поінформують батьків; 4,02% - повідомлять в поліцію; 2,79% - повідомлять вчителю; 21,98% - не робитимуть нічого. Такий розподіл реакцій вочевидь свідчить про відсутність дієвих механізмів повідомлення, виявлення та реагування, доступних та зручних для дитини, а також свідомого і відповідального ставлення до шкідливого контенту в мережі Інтернет.

Незважаючи на обмежену кількість соціологічних, наукових досліджень, статистичних даних щодо захисту дитини в цифровому середовищі в Україні, із наведеного аналізу стає очевидним наявність низки проблем, які створюють сприятливі умови для вчинення злочинів стосовно дитини в мережі Інтернет.

Мета, цілі та завдання Стратегії

Для цілей Національної стратегії під поняттям «цифрове середовище» розуміється таке, що охоплює інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ), включаючи Інтернет, мобільні та пов'язані з ними технології та пристрої, а також цифрові мережі, бази даних, контент та послуги.

Метою Національної стратегії захисту дітей в цифровому середовищі є забезпечення прав і свобод дитини, її захист від будь-яких форм насильства, експлуатації та зловживань в цифровому середовищі.

Національна стратегія визначає такі стратегічні, операційні цілі та завдання реалізації:

Стратегічна ціль 1. Суспільство свідоме та підтримує безпеку цифрового середовища для дітей.

Операційна ціль 1.1. Діти обізнані щодо існуючих ризиків в цифровому середовищі, мають знання і навички безпечного використання мережі Інтернет та знають, куди звертатися по допомогу.

Завдання:

запровадити в закладах освіти сучасні навчальні програми щодо безпечного використання мережі Інтернет, цифрової та медіаграмотності;

запровадити сучасні освітні технології під час викладу навчальних програм з цифрової та медіаграмотності;

залучити дітей до інформаційно-просвітницьких кампаній;

налагодити міжсекторальну співпрацю задля ефективної профілактики.

Операційна ціль 1.2. Батьки та особи, які їх замінюють, педагогічні працівники обізнані щодо існуючих ризиків для безпеки та здоров'я дітей в цифровому середовищі, мають знання і навички попередження, виявлення та реагування на випадки.

Завдання:

запровадити навчальні програми відповідального батьківства щодо існуючих ризиків для безпеки та здоров'я дітей в цифровому середовищі, навички попередження, виявлення та реагування на випадки;

запровадити типові навчальні програми з підвищення кваліфікації педагогічних працівників щодо існуючих ризиків для безпеки та здоров'я дітей в цифровому середовищі, навички попередження, виявлення та реагування на випадки;

запровадити навчальні програми щодо існуючих ризиків для безпеки та здоров'я дітей в цифровому середовищі, навички попередження, виявлення та реагування на випадки під час підготовки педагогічних працівників в закладах вищої освіти.

Операційна ціль 1.3. Громадськість демонструє нетерпимість до порушення прав, свобод, безпеки дитини в цифровому середовищі.

Завдання:

запровадити національну просвітницьку кампанію з інформування громадськості про існуючі загрози для дітей в цифровому середовищі та способи виявлення, попередження, механізми реагування на конкретні випадки, відповідальності за вчинені злочини проти дитини в мережі Інтернет;

стимулювати добровільне повідомлення громадськістю про відомі їм загрози для дітей в мережі Інтернет;

створення інформаційного ресурсу про загрози та можливості мережі Інтернет для дітей.

Стратегічна ціль 2. Використання мережі Інтернет під час освітнього процесу та в повсякденному житті дитини є безпечним та захищеним.

Операційна ціль 2.1. Контент, доступний дитині в мережі Інтернет під час освітнього процесу та в повсякденному житті, фільтрується в залежності від можливості спричинити шкоду психічному та фізичному здоров'ю дитини.

Завдання:

створити нормативно-правову базу, що регулює питання фільтрації контенту, доступного дитині в мережі Інтернет та в повсякденному житті;

розробити технічні рішення для забезпечення контентної фільтрації в мережі Інтернет на різних рівнях функціонування мережі Інтернет;

створити електронну базу даних доступних технічних рішень для забезпечення контентної фільтрації в мережі Інтернет користувачам в Україні для використання на персональних електронних пристроях, вдома, на роботі, в закладах освіти тощо;

запровадити використання систем батьківського контролю мобільної мережі Інтернет для блокування забороненого контенту;

запровадити застосування технічних рішень для забезпечення контентної фільтрації в мережі Інтернет, доступної для дитини, під час освітнього процесу;

запровадження операторами, провайдерами послуг мережі Інтернет технічних рішень для забезпечення контентної фільтрації в мережі Інтернет.

Операційна ціль 2.2. Діє національний механізм повідомлення, реагування та видалення забороненого контенту в мережі Інтернет.

Завдання:

створити нормативно-правову базу, що регулює функціонування національного механізму повідомлення, реагування та видалення забороненого контенту в мережі Інтернет;

створення та запровадження доступних та зручних механізмів повідомлення про загрози та випадки порушення прав дитини в мережі Інтернет.

Стратегічна ціль 3. За злочини проти дітей, скоєні в мережі Інтернет, або намір їх вчинення передбачена відповідальність.

Операційна ціль 3.1. Діє механізм притягнення до відповідальності за злочини проти дітей, вчинені в мережі Інтернет, або намір їх вчинення.

Завдання:

створити нормативно-правову базу, що регулює відповідальності за вчинення чи намір вчинення злочинів проти дитини в мережі Інтернеті;

запровадити навчання для прокурорів, суддів щодо процедур притягнення до відповідальності за вчинення злочинів проти дітей в мережі Інтернеті.

Операційна ціль 3.2. Діє механізм розслідування злочинів проти дітей, вчинених в мережі Інтернет.

Завдання:

створити спеціальний підрозділ для розслідування злочинів проти дітей, скоєних в мережі Інтернет;

запровадити навчання слідчих, які займаються розслідування злочинів проти дітей, скоєних в мережі Інтернет;

налагодити міжнародне співробітництво щодо процедур ведення розслідування;

адаптувати та впровадити провідні технічні рішення для забезпечення розслідування та попередження злочинів проти дітей, скоєних в мережі Інтернет;

унормувати процедури та інструменти роботи із дітьми-потерпілими та свідками злочинів проти дитини, скоєних в мережі Інтернет, під час розслідування та розгляду справи у суді.

Стратегічна ціль 4. Батьки, постраждалі діти та діти-свідки злочинів, скоєних в мережі Інтернет, отримують необхідну допомогу.

Операційна ціль 4.1. Діє система сервісів для підтримки та супроводу батьків, постраждалих дітей та дітей-свідків злочинів, скоєних в мережі Інтернет.

Завдання:

розробити механізми надання консультативної, психологічної, юридичної допомоги батькам, постраждалим дітям та дітям-свідкам злочинів, скоєних в мережі Інтернет;

запровадити підготовку та навчання спеціалістів з підтримки та супроводу батьків, постраждалих дітей та дітей-свідків злочинів, скоєних в мережі Інтернет;

створити нормативно-правову базу щодо надання консультативної, психологічної, юридичної допомоги батькам, постраждалим дітям та дітям-свідкам злочинів, скоєних в мережі Інтернет.

Операційна ціль 4.2. Діє система сервісів реабілітації дітей та їх родин, які постраждали або стали свідками злочинів, скоєних в м мережі Інтернет.

Завдання:

налагодити міжсекторальну взаємодію для здійснення реабілітації дітей та їх родин, які постраждали або стали свідками злочинів, скоєних в мережі Інтернет;

запровадити підготовку та навчання спеціалістів з реабілітації батьків, постраждалих дітей та дітей-свідків злочинів, скоєних в мережі Інтернет;

розробити механізм уникнення повторної віктимізації;

розробити механізм захисту постраждалих осіб від переслідування;

створити нормативно-правову базу щодо реабілітації батьків, постраждалих дітей та дітей-свідків злочинів, скоєних в мережі Інтернет.

Принципи реалізації Стратегії

Реалізація Національної стратегії захисту дітей в цифровому середовищі на 2021 – 2026 роки базується на наступних принципах:

верховенства основоположних прав та свобод людини та громадянина, визначених Конституцією України та нормами міжнародного права;

узгодження права дитини на захист в цифровому середовищі з іншими правами;

неупередженого ставлення та недискримінації;

гендерної рівності;

партнерства та підтримки;

міжнародного співробітництва;

системності;

відповідальності.

Етапи реалізації Стратегії

Для реалізації визначених Національною стратегією цілей та завдань передбачається три етапи.

Щороку потрібно проводити моніторинг реалізації цілей та завдань Національної стратегії, аналіз та оцінювання результатів.

I етап (2021-2022 роки) - підготовчий - передбачає:

розроблення та прийняття плану дій щодо реалізації Національної стратегії;

розроблення та прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації Національної стратегії;

аналіз наявних освітніх програм для дітей та освітян з метою оцінювання їх відповідності сучасним ризикам для дітей в цифровому середовищі з метою оновлення та впровадження із використанням сучасних освітніх технологій;

формування Координаційної ради з питань захисту дітей у цифровому середовищі при Кабінеті Міністрів України з метою налагодження міжсекторальної взаємодії;

аналіз рівня освіченості дітей, батьків та освітян щодо сучасних ризиків у цифровому середовищі, способів їх попередження та порядку дій у разі настання з метою визначення пріоритетних напрямків для навчальних та інформаційних програм;

розроблення критеріїв моніторингу процесу реалізації стратегії;

розробка і реалізація інформаційних кампаній та програм відповідального батьківства;

розроблення навчальних програм для підготовки та перепідготовки педагогічних працівників;

розроблення навчальних програм для підготовки та перепідготовки працівників правоохоронних органів, судової системи та прокуратури;

адаптація провідних технічних рішень для забезпечення розслідування та попередження злочинів проти дітей, скоєних в мережі Інтернет;

розробка національного механізму повідомлення, реагування та видалення забороненого контенту в мережі Інтернет;

розробка технічних рішень для фільтрації контенту, доступного для дітей в мережі Інтернет;

створення спеціального підрозділу для розслідування злочинів проти дітей, скоєних в мережі Інтернет;

залучення інвестицій для реалізації етапів стратегії захисту дітей в інформаційному середовищі.

II етап (2023 - 2025 роки) - реалізація - передбачає:

забезпечення послуг з підтримки та супроводу, реабілітації для дітей та сімей з дітьми відповідно до їх потреб на рівні територіальної громади;

створення інформаційних ресурсів про загрози та можливості мережі Інтернет для дітей, а також доступні батьківські контролі;

реалізація національного механізму повідомлення, реагування та видалення забороненого контенту в мережі Інтернет;

впровадження технічних рішень для фільтрації контенту, доступного для дітей в мережі Інтернет;

впровадження провідних технічних рішень для забезпечення розслідування та попередження злочинів проти дітей, скоєних в мережі Інтернет;

навчання спеціалістів з підтримки, супроводу та реабілітації дітей, батьків, постраждалих дітей та дітей-свідків злочинів, скоєних в мережі Інтернет;

навчання для прокурорів, суддів, слідчих щодо процедур притягнення до відповідальності за вчинення злочинів проти дітей в мережі Інтернеті;
здійснення моніторингу стану реалізації Національної стратегії.

III етап (2026 рік) - підсумковий - передбачає:

аналіз наявних освітніх програм для дітей та освітян з метою оцінювання їх відповідності сучасним ризикам для дітей в цифровому середовищі та їх оновлення, впровадження із використанням сучасних освітніх технологій;

аналіз рівня освіченості дітей, батьків та освітян щодо сучасних ризиків у цифровому середовищі, способів їх попередження та порядку дій у разі настання;

комплексний аналіз ситуації в Україні (за регіонами) щодо захисту дітей у цифровому середовищі;

аналіз ефективності діяльності центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування щодо реалізації Національної стратегії, зокрема:

аналіз досягнення очікуваних результатів, визначених Національною стратегією (за регіонами);

визначення стратегічних напрямів подальшого розвитку системи забезпечення та захисту прав дітей в Україні.

Участь заінтересованих сторін

Реалізація Національної стратегії здійснюється в межах повноважень Міністерство цифрової трансформації України, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, закладів та установ, громадських організацій (за згодою), представників бізнесу, операторів та провайдерів послуг в мережі Інтернет, міжнародних партнерів.

Зацікавлені сторонам мають забезпечити реалізацію прав дитини, закріплених у міжнародних та європейських конвенціях та стандартах у галузі прав людини, з урахуванням практики Європейського суду з прав людини.

Організаційне забезпечення реалізації Національної стратегії, координація діяльності заінтересованих сторін щодо виконання заходів здійснюється Міністерством цифрової трансформації України та Координаційною радою з питань захисту дітей в мережі Інтернет.

Запорукою ефективної реалізації є активна участь міністерств та центральних органів виконавчої влади, служби освітнього омбудсмена, Уповноваженого Президента України у справах дитини, закладів та установ освіти, соціальних служб, поліції та органів суду, інституцій громадянського суспільства, а також підвищення рівня комунікацій та координації дій між сторонами, що залучені до реалізації Національної стратегії.

Очікувані результати

У результаті реалізації Національної стратегії цифрове середовище стане безпечним для дітей, а основоположні права і свободи дитини у ньому будуть захищені.

Очікується досягнення таких результатів:

сформовано державну політику в сфері реалізації та захисту повного спектру прав дитини в цифровому середовищі та створення способів, якими цифрове середовище впливає на благополуччя дітей;

запроваджено ефективну систему міжвідомчої взаємодії та координації, а також співробітництво на національному та міжнародному рівнях щодо поваги, захисту та реалізації прав дитини в цифровому середовищі;

підвищено обізнаність населення щодо ризиків використання мережі Інтернет та сформовано компетентності безпечної поведінки під час її використання;

кожна дитина повинна знати та вміти користуватися своїми правами людини та основними свободами в режимі онлайн, а також поза мережею;

батьки, педагогічні працівники володіють компетентностями, необхідними для попередження, виявлення та реагування на загрози та випадки в цифровому середовищі;

спеціалістів з підтримки, супроводу та реабілітації володіють компетентностями надання допомоги батькам, постраждалим дітям та дітям-свідкам злочинів, скоєних в мережі Інтернет;

упроваджено дієву систему інформування громадськості про загрози та можливості мережі Інтернет для дітей;

створено систему механізмів фільтрації контенту, доступного дитині в мережі Інтернет, в залежності від можливості спричинити шкоду психічному та фізичному здоров'ю дитини;

запровадження використання операторами, провайдерами послуг мережі Інтернет, батьками, установами та організаціями, які дотичні до роботи з дітьми технічних рішень для забезпечення контентної фільтрації в мережі Інтернет;

створено доступні та зручні механізми повідомлення, реагування та видалення забороненого контенту в мережі Інтернет;

створено механізм притягнення до відповідальності, розслідування злочинів проти дитини, скоєних в мережі Інтернет;

визначено процедуру та інструменти роботи із дітьми-потерпілими та свідками злочинів проти дитини, скоєних в мережі Інтернет, під час розслідування та розгляду справи у суді;

визначено процедури та алгоритми підтримки, супроводу, реабілітації батьків, постраждалих дітей та дітей-свідків злочинів, скоєних в мережі Інтернет;

запроваджено механізми уникнення повторної віктимізації та захисту постраждалих осіб від переслідування.

На підставі щорічного збору даних з регіонів країни Міністерство цифрової трансформації України здійснюватиме оцінку стану виконання поставлених цілей. Результати проведених досліджень будуть включатися у щорічний звіт про стан виконання Національної стратегії.

Моніторинг Стратегії

Моніторинг стану реалізації Національної стратегії здійснюється шляхом звіту про хід виконання плану заходів щодо захисту дітей в цифровому середовищі України, який подається Кабінетові Міністрів України щороку до 20 січня року, що настає за звітним.

З метою дотримання об'єктивності та неупередженості до моніторингу реалізації Національної стратегії можуть залучатися громадські організації, незалежні інститути та організації, експерти.

Для моніторингу використовуються якісні та кількісні показники, які відображають стан виконання Національної стратегії та передбачені планом заходів на її виконання.

Фінансове забезпечення

Фінансування Національної стратегії здійснюватиметься за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, коштів міжнародної технічної допомоги та інших міжнародних організацій, коштів інших джерел, не заборонених законодавством.